

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Warszawa, dn. 8.XI.1933 r.

Nr Wojsk. H. 1/2/6.

Uchylenie przepisów Instrukcji meldunkowej z 1926 r. o prowadzeniu meldunków urlopowanych szeregowych przez posterunki Poli-ji Państwowej.

OKÓLNİK Nr 109.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W myśl przepisów części VI Regulaminu służby wewnętrznej oficerowie, duchowni wojskowi, podoficerowie i szeregowcy służby czynnej podlegają obowiązkowi meldunkowemu dla celów ewidencji i kontroli ruchu ludności wykonywanemu na ogólnych zasadach (t. zw. meldunek administracyjny), a niezależnie od tego obowiązkowi meldunkowemu wojskowemu, dla celów wojskowych wykonywanemu w wojskowych komendach lokalnych (komenda garnizonu, komenda miasta, oficer placu).

W miejscowościach, w których niema wojskowej komendy lokalnej, oficerowie, duchowni wojskowi, podoficerowie i szeregowcy służby czynnej uskuteczniają tylko meldunek na podstawie ogólnych przepisów o ewidencji i kontroli ruchu ludności (t. zw. administracyjny).

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza w Instrukcji meldunkowej z 1926 r. następujące zmiany:

1. Na str. 21 tytuł, odnoszący się do § 38 i następnych, otrzymuje następujące brzmienie zamiast tymczasowego:

„Sposób prowadzenia przez urzędy gminne meldunków osób wojskowych służby czynnej, przebywających w miejscowościach, w których niema komend lokalnych”.

2. Nagłówek § 38 otrzymuje następujące brzmienie zamiast dotychczasowego:

„Prowadzenie meldunków osób wojskowych służby czynnej i szeregowych urlopowanych bezterminowo”.

3. W § 38 ustępy 1 i 2 zastępuje się ustępem następującej treści:

„W miejscowościach, w których niema komendy wojskowej lokalnej (komendy garnizonu, komendy miasta, oficera placu) ewidencję meldunków, oficerów, duchownych wojskowych, podoficerów i szeregowców służby czynnej,

przybywających do tej miejscowości służbowo lub na urlop prowadzą urzędy gminne w książce meldunkowej wzoru Nr 4.

4. Ustęp 3-ci tegoż paragrafu zastępuje się ustępem następującej treści:

„Ewidencję meldunków szeregowych zwolnionych z wojska przed upływem ustawowego czasu czynnej służby wojskowej (urlopowanych bezterminowo) prowadzą urzędy gminne w tejże samej książce meldunkowej wzoru Nr 4 także w miejscowościach, w których są wojskowe komendy lokalne z tem, że w rubryce 9-ej tej książki będą czynione adnotacje, iż meldunek dotyczy szeregowego urlopowanego bezterminowo”.

5 § 40 skreśla się.

6. § 41 otrzymuje następujące brzmienie zamiast dotychczasowego:

„Ewidencję meldunków wskazaną w § 38 prowadzi się w książce meldunkowej wzoru Nr 4 w porządku chronologicznym. Odpowiednie rubryki w książce meldunkowej wzoru Nr 4 wypełnia się na podstawie danych zawartych w meldunku t. zw. administracyjnym”.

7. §§ 43, 44 i 45 skreśla się.

8. Książka meldunkowa wzoru Nr 4 otrzymuje nazwę następującą:

„Książka meldunkowa osób wojskowych służby czynnej i szeregowych urlopowanych bezterminowo”.

Okólnik niniejszy, który wiąże się z okólnikami 57 z dnia 18 kwietnia 1930 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 788), Nr 17 z dn. 4 lutego 1931 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr 2 p. 34), Nr 112 z dn. 26 czerwca 1931 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr 7, p. 173), Nr 103 z dn. 3 sierpnia 1932 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr 13, p. 159), Nr 111 z dn. 29 sierpnia 1932 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr 14, p. 173) wchodzi w życie niezwłocznie, wobec czego posterunki policji państwowej nie będą nadal prowadziły meldunków.

Zechcą Panowie Wojewodowie wydać ze swej strony stosowne zarządzenie w myśl niniejszego okólnika podległym zarządom miejskim i gminnym.

Z p. Szefa Biura Wojskowego

Lubodziecki

radca ministerjalny